

Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).

Спеціальність – 281.

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2026. № 3.

ISSN 2307-2156

Copyright © The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2026.3.10>

УДК 351.862:364.048.6

О. С. Семілетов,

д. філос. з публічного управління та адміністрування, старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з дослідження проблем управління у сфері цивільного захисту,

Національний університет цивільного захисту України

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7903-0098>

С. М. Биченко,

к. і. н., доцент, провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з дослідження проблем управління у сфері цивільного захисту,

Національний університет цивільного захисту України

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-6747-8150>

**КООРДИНАЦІЯ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ В УМОВАХ
КОНФЛІКТУ: МІЖСЕКТОРАЛЬНА ВЗАЄМОДІЯ ДЕРЖАВНИХ,
ГРОМАДСЬКИХ СТРУКТУР**

O. Siemilietov,

Doctor of Philosophy, Scientific Research of the Laboratory for the Study of Management Problems in the Field of Civil Protection, Educational and Scientific Institute of Civil Protection of the National University of Civil Protection

S. Bychenko,

*PhD of Historical Sciences, Associate Professor,
National University of Civil Defence of Ukraine*

**COORDINATION OF HUMANITARIAN AID IN CONFLICT
SITUATIONS: INTERSECTORAL COOPERATION BETWEEN
GOVERNMENT AND CIVIL SOCIETY ORGANIZATIONS**

У статті здійснено комплексне дослідження трансформації гуманітарної політики України в умовах повномасштабної збройної агресії та визначено ключові параметри міжсекторальної взаємодії державних, громадських і релігійних інституцій у сфері цивільного захисту. Обґрунтовано, що руйнування критичної інфраструктури, масштабні внутрішні та зовнішні міграційні процеси, а також посилення соціальної вразливості та розширеної населення зумовили необхідність переходу від ситуативних практик реагування до системної моделі багаторівневого управління гуманітарною допомогою.

У роботі проаналізовано нормативно-правові засади функціонування гуманітарної системи, зокрема положення Закону України «Про гуманітарну допомогу», «Про благодійну діяльність та благодійні організації», «Про соціальні послуги» та Конституції України. У роботі визначено основні проблеми реалізації гуманітарної політики: корупційні ризики, неякісне надання продукції, нецільове використання фінансових ресурсів, використання гуманітарних вантажів у комерційних цілях та криміналізація відповідних процесів. Наведені статистичні дані щодо відкриття сотень кримінальних

проваджень підтверджують актуальність питання прозорості та підзвітності у сфері гуманітарного забезпечення.

Особливу увагу приділено інституційній відбудові як фундаментальному елементу процесу післявоєнного відновлення держави. Зосереджено увагу, що взаємодії із міжнародними організаціями (OECD, UNDP, EBRD, Світовий банк, ЄС) що реалізують програми, які поєднують фінансову підтримку з технічною допомогою, зазначимо що їхня ефективність залежить від інтеграції у національні стратегії розвитку місцевого самоврядування та впровадження євроінтеграційних процесів та європейських стандартів публічного управління.

Окремо розглянуто інноваційні інструменти гуманітарного реагування: Автоматизовану систему реєстрації гуманітарної допомоги (АС ГД), портал HELP, онлайн-платформу «ЄДопомога» у застосунку «Дія», а також використання геоінформаційних систем, мобільних додатків та цифрових сервісів для координації волонтерів і доставки допомоги. Доведено, що технологічна інтеграція сприяє підвищенню ефективності реагування та забезпечує прозорість процесів.

Таким чином, дослідження засвідчує, що ефективність гуманітарної політики в умовах конфлікту визначається комплексною інституційною взаємодією, розвитком місцевого самоврядування, інтеграцією міжнародної підтримки у стратегії сталого розвитку та переходом від ситуативного реагування до системної моделі публічно-громадського управління. Це є необхідною передумовою формування соціальної стійкості та довгострокового відновлення України.

The article presents a comprehensive study of the transformation of Ukraine's humanitarian policy under conditions of full-scale armed aggression and identifies the key parameters of cross-sectoral cooperation among governmental, civil society, and religious institutions in the field of civil protection. It is argued that the destruction of critical infrastructure, large-scale internal and external migration

processes, and the growing social vulnerability of the population have necessitated a transition from ad hoc practices of response to a systemic, multi-level model of humanitarian governance.

The study analyzes the regulatory and legal framework governing humanitarian assistance, including the Law of Ukraine “On Humanitarian Aid,” the Law “On Charitable Activities and Charitable Organizations,” the Law “On Social Services,” and the Constitution of Ukraine. The principal challenges in the functioning of the humanitarian system are identified: corruption risks, poor quality of supplied goods, misuse of financial resources, entrepreneurial activities disguised as humanitarian shipments, and criminalization of aid-related processes. Statistical data on hundreds of criminal proceedings confirm the urgency of strengthening transparency and accountability mechanisms in humanitarian provision.

Particular attention is devoted to institutional reconstruction as a fundamental component of Ukraine’s recovery process. It is demonstrated that international organizations (OECD, UNDP, EBRD, World Bank, EU) implement programs that combine financial support with technical assistance; however, their effectiveness depends on integration into national strategies for local governance development and the implementation of European standards of public administration.

The article also examines innovative tools for humanitarian response, such as the Automated Humanitarian Aid Registration System (ASHA), the HELP portal, and the “eAid” platform integrated into the Diia application, as well as the use of geoinformation systems, mobile applications, and digital services for volunteer coordination and aid delivery. It is substantiated that technological integration enhances the efficiency of response and ensures transparency of processes.

In conclusion, the study demonstrates that the effectiveness of humanitarian policy in conflict conditions is determined by comprehensive institutional reconstruction, the strengthening of local self-government, the integration of international support into sustainable development strategies, and the transition from situational responses to a systemic model of public-civilian governance. This

is identified as a prerequisite for building social resilience and ensuring the long-term recovery of Ukraine.

Ключові слова: *публічне управління, гуманітарна допомога, збройний конфлікт, цивільний захист, міжсекторальна взаємодія, координація.*

Keywords: *public administration, humanitarian aid, armed conflict, civil protection, cross-sectoral cooperation, coordination.*

Постановка проблеми. Руїнування інфраструктури є лише одним з факторів що зазначають наслідки повномасштабних бойових дій. Не менш значними є інституційні втрати, що послаблюють здатність держави виконувати базові функції, ефективно керувати ресурсами та захищати права громадян. Оцінка пошкоджень завданими бойовими діями та необхідність виділення коштів на відновлення вказують на надзвичайний масштаб викликів: за загальною оцінкою Уряду України, Світового банку, Європейської комісії та ООН, необхідно залучити ресурси у сотні мільярдів доларів США Так за аналітикою станом на кінець 2025 року загальна сума пошкоджень складає більше 800 мільярдів доларів [5]. Ці цифри підкреслюють потребу в комплексному, системному підході, де інституційна відбудова розглядається не як другорядний елемент, а як фундаментальний компонент процесу відновлення.

Відновлення інституцій має виходити за межі простого відтворення довоєнних управлінських практик і стати поштовхом до глибинних перетворень: впровадження європейських стандартів публічного управління, створення сучасної системи державних сервісів, посилення ролі місцевого самоврядування та налагодження дієвих механізмів координації міжнародної донорської допомоги. Міжнародні організації — OECD, UNDP, EBRD, Світовий банк та ЄС — вже впроваджують гуманітарні програми, що поєднують фінансову підтримку з технічною допомогою, але їхня

ефективність значною мірою залежить від наявності чіткої стратегії інституційної відбудови та злагодженої міжсекторної координації.[22].

Тобто проблемним полем в сучасних умовах є питання щодо відновлення та нормалізації життя громадян що потрапили у скрутне становище викликане бойовими діями на території України.

Слід зазначити що сьогодні питання щодо надання гуманітарної допомоги стає все потребуючим та необхідним у контексті численних загроз, що генеруються внаслідок антропогенних та соціальних факторів. Так незважаючи на розроблені та впроваджені механізми та інституції, забезпечують надання гуманітарної допомоги.

Так завдяки набутому досвіду попередньої фази військового конфлікту та розробленим заходам щодо надання гуманітарної допомоги від початку повномасштабних бойових дій у 2022 році була сформована допомога із регіонів, які менше зазнали пошкоджень та не втратили шляхи оперативної доставки резервів підчас початкової фази повномасштабних бойових дій та засобів ураження. Що дозволило дочекатись допомоги від країн партнерів. Тобто ці заходи дозволили надати допомогу сім'ям які вимушені були залишити свої домівки, втратили роботу, пішли боронити територіальну цілісність держави та нужденним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Зазначимо що з початку військового конфлікту на території України у 2014 році, гуманітарна політика та гуманітарні механізми адаптувались у життя кожного громадянина та організації але з початку повномасштабного вторгнення у зв'язку з збільшенням громадян які потребують допомоги через незалежні від громадян обставини робота цього механізму була перевантажена та вимушує шукати нові підходи.

Наукові дослідження щодо врегулювання взаємодії щодо надання гуманітарної допомоги були предметом наукових публікацій Н. Коваль, А. Мазур, Ю. Кунєва, І. Аракелова, О. Дудорова, Р. Мовчан, Д. Каменського, О. Безпалова, С. Волкова, А. Соцької, О. Кузьменко, В. Чорної та ін.

У своїй науковій праці доктор економічних наук, професор Анна Жуковська визначає поняття «міжсекторної взаємодії» (або міжсекторне партнерство) як налагодження конструктивної співпраці між трьома ключовими секторами суспільства — державними інституціями, комерційними підприємствами та громадськими (неприбутковими, недержавними) організаціями. Така взаємодія спрямована на вирішення соціально значущих проблем (зокрема бідності, безпритульності, сирітства, насильства тощо) у межах чинного законодавства та має на меті вдосконалення нормативно-правової бази для реалізації ефективної соціальної політики [4].

Постановка завдання У контексті повномасштабної збройної агресії проти України постає необхідність переходу від ситуативних практик реагування до системної моделі багаторівневого управління гуманітарною допомогою. Завдання дослідження полягає у теоретико-методологічному обґрунтуванні та практичному аналізі механізмів міжсекторальної взаємодії державних органів, громадських та релігійних інституцій, визначенні ключових проблем реалізації гуманітарної політики, а також у дослідженні інноваційних інструментів координації, здатних забезпечити прозорість, ефективність та соціальну стійкість у процесі післявоєнного відновлення України.

Виклад основного матеріалу. Так, реагуючи на виклики, держава почала стрімко перебудовувати та диверсифікувати існуючу систему забезпечення гуманітарною допомогою для її оперативного надходження тим, хто її потребує.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про гуманітарну допомогу» [15], гуманітарна допомога визначається як цільова адресна безоплатна підтримка у грошовій чи натуральній формі, у вигляді безповоротної фінансової допомоги, добровільних пожертвувань, виконання робіт або надання послуг. Вона надається іноземними та вітчизняними донорами з гуманних мотивів отримувачам в Україні чи за кордоном, які опинилися у складних життєвих

обставинах через соціальну незахищеність, матеріальну скруту, надзвичайні ситуації, стихійні лиха, аварії, епідемії, екологічні чи техногенні катастрофи, що становлять загрозу для життя і здоров'я населення або тяжкі хвороби окремих осіб. Крім того, гуманітарна допомога може спрямовуватися на підготовку до збройного захисту держави та її оборону у випадку агресії чи збройного конфлікту.

Таким чином, гуманітарна допомога є різновидом благодійності та має надаватися відповідно до об'єктивних потреб, згоди отримувачів і з дотриманням вимог статті 3 Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» [12].

З початку бойових дій на території України було передано гуманітарні вантажі загальним обсягом понад 500 млн тонн та надано міжнародну допомогу на суму понад 200 млрд доларів США, з яких 82 млрд доларів було мобілізовано безпосередньо для підтримки України [2].

Основними проблемами із якими зіштовхнулась Україна у гуманітарному напрямі є:

- 1)Корупційні ризики
- 2)Неякісне надання продукції
- 3)Нецільове використання коштів
- 4)Підприємницька діяльність під виглядом гуманітарних вантажів
- 5)Кримінальна складова (відповідно до ст. 201-2 Кримінального Кодексу України)[7].

Так від початку повномасштабного вторгнення станом на кінець 2025 року було відкрито 775 кримінальних справ за фактом незаконного використання з метою отримання прибутку гуманітарної допомоги, благодійних пожертв або безоплатної допомоги [3;16].

Варто наголосити, що міжсекторна співпраця повинна ґрунтуватися на партнерських засадах між усіма суспільними секторами — державним, комерційним та громадським. До державного сектору належать органи виконавчої влади та місцевого самоврядування, які несуть відповідальність за

розв'язання проблем територіальних громад і їхніх об'єднань. Саме вони забезпечують реалізацію законодавчих та нормативних актів, що визначають порядок здійснення соціальної роботи та надання соціальних послуг у межах функціонування відповідної системи [8].

Так розглядаючи види допомоги можна виділити такі:

1.Фінансування, 2. Продукція харчування, 3.Товари першої необхідності, 4.Технічні засоби, 5.Лікарські засоби, 6.Будівельні матеріали, 7. Допомога в пошуку житла та роботи в умовах еміграції

Також слід виділити отримувача гуманітарної допомоги:

1) Загальна всі громадяни України
2) Цільова (Неповнолітні, Багатодітні родини, ВПО, Особи з інвалідністю, Особи похилого віку, постраждалі в НС, Особи які опинились у складних життєвих ситуаціях).

Механізм функціонування системи гуманітарної допомоги базується на інституційно скоординованій взаємодії державних органів та міжнародних суб'єктів, у межах якої органи публічної влади здійснюють систематичний збір, аналіз і передачу даних щодо актуальних гуманітарних потреб, зокрема визначають території з критичним рівнем дефіциту ресурсного забезпечення. Водночас міжнародні організації виконують функції логістичного, фінансового та технічного забезпечення, що уможлиблює своєчасне постачання гуманітарної допомоги до кризових регіонів, у яких спроможності державних інституцій є об'єктивно обмеженими. Безперервний між інституційний обмін інформацією, включно з аналізом статистичних показників та оцінкою ризиків, формує підґрунтя для оперативного, гнучкого й адресного реагування на динамічні гуманітарні потреби населення.

Формування єдності щодо гуманітарної діяльності в органах місцевого самоврядування було запроваджено єдину систему обліку Міністерством соціальної політики Автоматизована система реєстрації гуманітарної допомоги (АС ГД), яка була поширена в тестовому режимі у грудні 2023 року та була повноцінно впроваджена у квітні 2024 року . Ця система дозволила

провести систематизацію гуманітарної допомоги та дослідити її шлях до кінцевого отримувача [19].

Для осіб та організацій, які прагнуть надати Україні гуманітарну чи фінансову підтримку з метою допомоги населенню, бізнесу та державі у протидії російській агресії, було створено Портал HELP [9]. Його розробка здійснена спільними зусиллями Офісу Президента України та Кабінету Міністрів України. На порталі представлено інформацію про найбільш актуальні потреби, можливості особистої участі у наданні допомоги, порядок відправлення гуманітарних вантажів з-за кордону, необхідні документи для їх імпорту, а також дані про рекомендовані закордонні та обласні хаби в Україні й державну гарячу лінію для охочих допомогти.

З метою забезпечення постраждалих гуманітарною підтримкою під час війни, шляхом об'єднання ресурсів держави, бізнесу, громадських організацій, благодійних фондів та волонтерів, на порталі «Дія» було створено онлайн-платформу «єДопомога». Вона функціонує у трьох напрямках: надання грошової допомоги від держави, отримання та надання волонтерської підтримки, а також виплати від міжнародних організацій [21].

Інтеграція інноваційних рішень та сучасних технологій у сферу гуманітарної допомоги значно підвищує ефективність реагування на надзвичайні ситуації. Використання геоінформаційних систем для аналізу та картографування потреб, мобільних додатків для координації діяльності волонтерів і доставки допомоги, а також онлайн-платформ для збору коштів та інформування суспільства — це лише частина технологічних інструментів, які вже підтримують громадян України у складних життєвих умовах.

Відповідно до Закону України «Про соціальні послуги» [17], Конституції України [6], інших законів та нормативно-правових актів, а також міжнародних договорів, держава гарантує право громадян на соціальний захист. Це право охоплює забезпечення у випадках втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від особи причин, у старості та в інших випадках, передбачених законом. Воно реалізується через систему

загальнообов'язкового державного соціального страхування, фінансованого за рахунок страхових внесків громадян, підприємств, установ і організацій, а також бюджетних та інших джерел соціального забезпечення. Держава створює мережу закладів державної, комунальної та приватної форми власності для догляду за непрацездатними.

Пенсії та інші види соціальних виплат і допомог, що є основним джерелом існування, повинні забезпечувати рівень життя не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом (статті 3 та 46 Конституції України) [6].

Таким чином, соціальні послуги становлять невід'ємну складову державної соціальної політики, метою якої є допомога у вирішенні соціальних проблем, що виникають у суспільстві. Для подолання труднощів, які окремі особи чи соціальні групи не можуть самостійно подолати, держава розробляє та реалізує спеціальні програми підтримки, затверджені Кабінетом Міністрів України.

Водночас держава створює правові та інституційні умови для інтеграції громадянської активності у гуманітарну політику. Завдяки децентралізації місцеві громади отримують можливість ухвалювати рішення щодо надання допомоги. Зокрема, Закон України № 2193-IX від 14 квітня 2022 р. [14] розширює повноваження громадських об'єднань у період воєнного стану, дозволяючи застосування цифрових інструментів для верифікації даних та прискорення процесу надання допомоги. Прикладом є діяльність Міжвідомчої робочої групи, створеної на підставі Постанови № 519 від 29 квітня 2022 р. [18], у межах якої волонтери беруть участь у координації логістики гуманітарних вантажів у зонах бойових дій.

Попри значні досягнення, громадянська активність стикається з низкою викликів, серед яких — бюрократичні бар'єри, недостатня координація між різними структурами та обмеженість фінансових ресурсів.

Унаслідок глибоких структурних та політичних трансформацій держава опинилася перед необхідністю впровадження комплексних інституційних

змін, спрямованих на задоволення нових потреб у сфері координації та забезпечення гуманітарних запитів. Поряд із централізованою діяльністю уряду щодо організації надходження гуманітарної допомоги від міжнародних донорів, іноземних урядів, приватного бізнесу та міжнародних організацій, на регіональному рівні запроваджено додаткові механізми управління. Зокрема, у кожній області призначено заступників голів обласних адміністрацій, відповідальних за локальну координацію гуманітарного реагування, а також створено гуманітарні штаби на рівні областей та територіальних громад. Їхня діяльність охоплює прийом і розподіл допомоги з різних джерел, а також систематизацію інформації щодо актуальних потреб населення.

Одним із ключових напрямів діяльності міжнародних міжвідомчих організацій є вдосконалення координації між різними учасниками гуманітарного процесу. Це охоплює створення спеціалізованих координаційних центрів, налагодження системи обміну інформацією та спільне планування заходів. Розвиток механізмів моніторингу й оцінки гуманітарної ситуації забезпечує більш раціональний розподіл ресурсів та оперативне реагування на динамічні зміни потреб населення.

Важливим етапом у правовому регулюванні гуманітарної допомоги в Україні стало ухвалення Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення обліку гуманітарної допомоги» [13]. Цей нормативний акт визначає чіткі процедури систематизації, обліку та контролю за розподілом і використанням гуманітарної допомоги на території держави, що набуває особливої актуальності в умовах зростання масштабів міжнародної підтримки під час гуманітарних криз та збройних конфліктів. Слід відзначити наявність негативних факторів гуманітарної та міжнародної допомоги, зокрема ризик формування залежності держави від зовнішньої підтримки. Даний феномен був теоретично осмислений наприкінці 1960-х років у межах теорії залежності, витоки якої пов'язані з працями Ганса Зінгера та Рауля Пребіша. У своїх дослідженнях вони обґрунтовували тезу про структурну нерівність міжнародної системи, в межах якої тривале отримання зовнішньої

допомоги може закріплювати економічну та політичну залежність країн-реципієнтів.

Міжнародна допомога розглядається як зовнішній імпульс, що здатен стати поштовхом до розвитку лише за умови її використання як тимчасового ресурсу для зміцнення національних інституцій. Водночас розвиток залежності є результатом внутрішньої трансформації, за якої зовнішня підтримка перетворюється на постійну основу функціонування держави, втрачаючи характер інструменту розвитку та набуваючи ознак обмеження суверенної самостійності.

В умовах тривалих бойових дій та затяжних переговорних процесів щодо врегулювання воєнного конфлікту Україна опинилася перед ризиком формування синдрому залежності від міжнародної допомоги. Фінансова підтримка є критично важливою на поточному етапі, однак у довгостроковій перспективі вона може посилювати вразливість держави за відсутності глибоких структурних реформ і належної координації донорських програм. Скорочення обсягів грантової допомоги та зростання боргових зобов'язань які актуалізують потребу переходу до довгострокових інструментів сталого розвитку.

Відсутність системної міжсекторальної координації, прозорого управління ресурсами та реального зміщення акценту від прямої фінансової підтримки до інвестицій у модернізацію може призвести до уповільнення економічного розвитку та зростання ризиків фінансової нестабільності.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі.

В Україні формується багаторівнева модель міжсекторної та міжгалузевої гуманітарної взаємодії, що спирається на партнерство держави, громадянського суспільства та релігійних організацій. Водночас її ефективність стримується фрагментованістю, недостатнім правовим оформленням і слабкою інституціоналізацією локального рівня. Подальший розвиток цієї моделі потребує переходу від ситуативної координації до сталих механізмів публічно-громадського управління гуманітарною політикою .

Повномасштабна війна проти України стала визначальним чинником трансформації гуманітарної політики держави, зосередивши потребу у системному реформуванні механізмів публічного управління та мобілізації ресурсів для забезпечення базових потреб населення. Гуманітарна допомога перетворилася на ключовий інструмент підтримки соціальної стабільності, захисту вразливих груп та збереження людського потенціалу в умовах руйнування критичної інфраструктури та масштабних міграційних процесів.

Дослідження показує, що в Україні сформувалася багаторівнева модель гуманітарного реагування, яка ґрунтується на міжсекторній взаємодії державних органів, місцевого самоврядування, міжнародних організацій, бізнесу, громадських та релігійних структур, а також волонтерського руху.

Важливу роль у підвищенні ефективності цієї системи відіграли цифровізаційні та діджиталізація загальних процесів, впровадження автоматизованих систем обліку гуманітарної допомоги, створення державних онлайн-платформ координації та використання сучасних інформаційних технологій.

Водночас виявлено низку системних проблем, що знижують результативність гуманітарної політики: корупційні ризики, неякісне та нецільове використання ресурсів, бюрократичні бар'єри, слабка координація між різними структурами та недостатня інституціоналізація механізмів на локальному рівні. Особливої уваги потребує ризик формування залежності від міжнародної допомоги, що може обмежувати економічну самостійність та посилює вразливість держави у довгостроковій перспективі.

Міжнародна підтримка є ефективною лише за умови її використання як тимчасового ресурсу для зміцнення національних інституцій, розвитку місцевого самоврядування та переходу від прямої фінансової допомоги до інвестицій у модернізацію та сталий розвиток. У цьому контексті ключовим завданням держави є забезпечення прозорого управління ресурсами, стратегічної координації донорських програм та посилення міжсекторного партнерства.

Тобто, подальший розвиток гуманітарної політики України має базуватись на переході від ситуативного реагування до довгострокових моделей публічно управління, інтеграцією гуманітарних заходів у систему інституційної відбудови та посилення ролі громад. Реалізація цих підходів сприятиме не лише подоланню наслідків війни, а й формуванню стійкої, адаптивної та соціально орієнтованої системи публічного управління.

Література

1. Бутенко О. П., Кот О. В., Малахов В. А. Аналіз механізму функціонування ринку гуманітарної допомоги в Україні. Електронний журнал "Ефективна економіка". 2025. № 2. URL: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.2.57> (дата звернення: 30.01.2026).

2. Група Світового банку. Фінансова підтримка, мобілізована для України [Financial support mobilised for Ukraine]. World Bank. URL: <https://www.worldbank.org/uk/country/ukraine/brief/world-bank-emergency-financing-package-for-ukraine> (дата звернення: 05.01.2026).

3. Гуманітарна допомога: скільки справ про розкрадання. Скільки-скільки?. URL: <https://skilky-skilky.info/protiahom-velykoi-viyny-zafiksovano-680-kryminalnykh-pravoporushen-shchodo-vykorystannia-humanitarnoi-dopomohy-rozhertv/> (дата звернення: 01.02.2026).

4. Жуковська А. Синергетичний ефект міжсекторної взаємодії в соціальній сфері. Сектори економіки в процесі реалізації державної регіональної політики: дванадцяті регіональні та муніципальні читання: зб. матеріалів доп. міжнар. наук.-практ. конф., м. Тернопіль-Збараж, 26–27 жовт. 2017 р. 2017. С. 210–214. URL: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/24821>.

5. Збитки України від російської агресії сягнули близько 800 млрд доларів – Зеленський. Радіо Свобода. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/news-zbytky-rosiya-viyna-zelenskyu-ukrayina/33193234.html> (дата звернення: 01.01.2026).

6. Конституція України : Конституція України; Верховна Рада України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // База даних «Законодавство України» /

Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 30.01.2026).

7. Кримінальний кодекс України: Кодекс України; Кодекс, Закон від 05.04.2001 № 2341-III // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2341-14> (дата звернення: 30.01.2026)

8. Нечипорук, Л. (2023). Міжсекторна взаємодія у наданні соціальних послуг в умовах війни. Теорія і практика управління соціальними системами, (4), 65—74. <https://doi.org/10.20998/2078-7782.2022.4.06>

9. Портал гуманітарної допомоги. Портал гуманітарної допомоги. URL: <https://help.gov.ua/> (дата звернення: 30.01.2026).

10. Посаднева, О., & Смолієнко, В. (2025). Аналіз впливу міжнародної допомоги на ресурсну базу державного бюджету України. Сталий розвиток економіки, (2 (53), 335-340. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-53-46>)

11. Присяжнюк С. Модернізація механізмів реалізації гуманітарної політики України. Вісник Львів. ун-ту. Серія “Філософсько-політологічні студії”. 2023. Вип. 51.

12. Про благодійну діяльність та благодійні організації : Закон України від 05.07.2012 № 5073-VI // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/5073-17> (дата звернення: 30.01.2026)

13. Про внесення до деяких постанов Кабінету Міністрів України змін щодо реєстрації та обліку гуманітарної допомоги та її отримувачів у період воєнного стану: Постанова Кабінету Міністрів України від 20.11.2023 № 1216 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1216-2023-%D0%BF> (дата звернення: 30.01.2026)

14. Про внесення змін до деяких законів України щодо надання соціальних послуг у разі введення надзвичайного або воєнного стану в Україні або окремих її місцевостях: Закон України від 14.04.2022 № 2193-IX // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2193-20> (дата звернення: 30.01.2026)

15. Про гуманітарну допомогу: Закон України від 22.10.1999 № 1192-XIV // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1192-14> (дата звернення: 27.01.2026)

16. Про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення. Головна - Офіс Генерального прокурора. URL: <https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-osib-yaki-vchinili-kriminalni-pravoporushennya-2> (дата звернення: 01.02.2026).

17. Про соціальні послуги : Закон України від 17.01.2019 № 2671-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2671-19> (дата звернення: 30.01.2026)

18. Про утворення Міжвідомчої робочої групи з питань забезпечення населення продовольчими товарами тривалого зберігання та санітарно-гігієнічними товарами в умовах воєнного стану: Постанова Кабінету Міністрів України; Склад колегіального органу, Положення від 29.04.2022 № 519 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/519-2022-%D0%BF> (дата звернення: 30.01.2026)

19. Прозорий механізм ввезення та розподілу гуманітарної допомоги: як працює автоматизована система (АС ГД) Мінсоцполітики. Міністерство соціальної політики, сім'ї та єдності України. URL: [https://www.msp.gov.ua/press-center/news/prozoryu-mekhanizm-vvezennya-ta-rozpodilu-humanitarnoyi-dopomohy:-yak-pratsyuue-avtomatyzovana-systema-\(as-hd\)-minsotspolityky](https://www.msp.gov.ua/press-center/news/prozoryu-mekhanizm-vvezennya-ta-rozpodilu-humanitarnoyi-dopomohy:-yak-pratsyuue-avtomatyzovana-systema-(as-hd)-minsotspolityky) (дата звернення: 30.01.2026).

20. Система ООН в Україні. Перехідна рамкова структура. Вересень 2022-грудень 2024 рр.. URL: https://ukraine.un.org/sites/default/files/2024-04/UNUkraine_2022_2024_TransitionalFramework_Updated_UKR.pdf (дата звернення: 30.01.2026).

21. Як отримати гуманітарну допомогу. Головна сторінка | Дія.Безбар'єрність. URL: <https://bf.dii.gov.ua/articles/yak-otrymaty-humanitarnu-dopomohu> (дата звернення: 30.01.2026).

22. Pomaza-Ponomarenko, A.L., Batyr, Yu.G. and Lopatchenko, I.M. (2023), Plan vidnovlennya staloho rozvytku ta systemy bezpeky Ukrayiny [Plan for the Restoration of Sustainable Development and Security System of Ukraine], NUCZU, Kharkiv, Ukraine.

Referense

1. Butenko, O., Kot, O. and Malakhov, V. (2025), “Analysis of the mechanism of the functioning of the humanitarian aid market in Ukraine”, Electronic magazine ‘Effective Economy’. <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.2.57>.
2. World Bank, (2026) “Financial support mobilized for Ukraine”, Available at: <https://www.worldbank.org/uk/country/ukraine/brief/world-bank-emergency-financing-package-for-ukraine> (Accessed: 16 February 2026).
3. How much (2025), “Humanitarian aid: how many cases of embezzlement”, Available at: <https://skilky-skilky.info/protiahom-velykoi-viyny-zafiksovano-680-kryminalnykh-pravoporushen-shchodo-vykorystannia-humanitarnoi-dopomohy-pozhertv/> (Accessed: 16 February 2026).
4. Zhukovskaya, A. (2017), “Synergistic effect of cross-sectoral interaction in the social sphere”, Sectors of the economy in the process of implementing state regional policy: Twelfth regional and municipal readings. Available at: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/24821> (Accessed: 16 February 2026).
5. Radio Liberty (2024), “Ukraine’s losses from Russian aggression have reached about \$800 billion”, Available at: <https://www.radiosvoboda.org/a/news-zbytky-rosiya-viyna-zelenskyi-ukrayina/33193234.html> (Accessed: 16 February 2026).
6. The Verkhovna Rada of Ukraine (1996), “Constitution of Ukraine:” available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (Accessed: 30 January 2026).
7. The Verkhovna Rada of Ukraine (2001), “Criminal Code of Ukraine”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2341-14> (Accessed: 30 January 2026).
8. Nechiporuk, L. (2023), “Intersectoral cooperation in the provision of social services in war conditions”, Theory and practice of social systems management. <https://doi.org/10.20998/2078-7782.2022.4.06>.
9. Cabinet of Ministers of Ukraine (2022), “Humanitarian aid portal”. Available at: <https://help.gov.ua/> (Accessed: 30 January 2026).
10. Posadneva, O. and Smolienko, V. (2025), “Analysis of the impact of international aid on the resource base of the state budget of Ukraine”, Sustainable

economic development, vol. (2 (53)), pp. 335–340. doi:10.32782/2308-1988/2025-53-46.

11. Prysiazhniuk, S. (2023), “Modernization of mechanisms for the implementation of Ukraine’s humanitarian policy”, *Visnyk of the Lviv University*, vol. (51), pp. 192–198. doi:10.30970/ppp.2023.51.22.

12. The Verkhovna Rada of Ukraine (2012), The Law of Ukraine “About charitable activities and charitable organizations”, Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/5073-17> (Accessed: 30 January 2026).

13. Cabinet of Ministers of Ukraine (2023), Resolution “On amendments to certain resolutions of the Cabinet of Ministers of Ukraine regarding the registration and accounting of humanitarian aid and its recipients during martial law”, Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1216-2023-%D0%BF> (Accessed: 30 January 2026).

14. The Verkhovna Rada of Ukraine (2022), The Law of Ukraine “On amendments to certain laws of Ukraine regarding the provision of social services”, Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2193-20> (Accessed: 30 January 2026).

15. The Verkhovna Rada of Ukraine (1999), The Law of Ukraine “About humanitarian aid”, Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1192-14> (Accessed: 27 January 2026).

16. Office of the Prosecutor General (2026), “For persons who have committed criminal offenses”, Available at: <https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-osib-yaki-vchinili-kriminalni-pravoporushennya-2> (Accessed: 1 February 2026).

17. The Verkhovna Rada of Ukraine (2019), The Law of Ukraine “About social services”, Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2671-19> (Accessed: 30 January 2026).

18. Cabinet of Ministers of Ukraine (2022), Resolution “On the establishment of an Interdepartmental Working Group on the provision of long-term storage food products and sanitary and hygiene products to the population under martial law”, Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/519-2022-%D0%BF> (Accessed: 30 January 2026).

19. Ministry of Social Policy, Family, and Unity of Ukraine (2026), “The mechanism for the introduction and distribution of humanitarian aid”, Available at:

[https://www.msp.gov.ua/press-center/news/prozoryy-mekhanizm-vvezennya-ta-rozpodilu-humanitarnoyi-dopomohy:-yak-pratsyuye-avtomatyzovana-systema-\(as-hd\)-minsotspolityky](https://www.msp.gov.ua/press-center/news/prozoryy-mekhanizm-vvezennya-ta-rozpodilu-humanitarnoyi-dopomohy:-yak-pratsyuye-avtomatyzovana-systema-(as-hd)-minsotspolityky) (Accessed: 30 January 2026).

20. United Nations in Ukraine (2022) “Transitional Framework September 2022 – December 2024”, Available at: https://ukraine.un.org/sites/default/files/2024-04/UNUkraine_2022_2024_TransitionalFramework_Updated_UKR.pdf (Accessed: 30 January 2026).

21. Action. Barrier-free (2026), “How to receive humanitarian aid”, Available at: <https://bf.diia.gov.ua/articles/yak-otrymaty-humanitarnu-dopomohu> (Accessed: 30 January 2026).

22. Pomaza-Ponomarenko, A. (2024), “Public administrative mechanisms for ensuring sustainable functioning of the security system”, Public administration and state security aspects [Preprint], Vol.2/2024. doi:10.52363/passa-2024.2-25.

Отримано редакцією журналу / Received: 17.02.26

Прорецензовано / Revised: 25.02.26

Схвалено до друку / Accepted: 20.03.26